

Bir Sorunun Cevabı

Soru: Burada kimi insanlara isabet eden ve cinlere atfettikleri bir takım hastalıklar var. Keza cinleri gördüğünü, onları işittiğini, onlara emirler verdiğini, pek çok işi onların yardımıyla gerçekleştirdiğini veya onların insanların hizmetine verildiğini iddia eden kimseler de var. O halde insanlar ile cinler arasında hissedilen somut bir ilişki var mıdır?

Cevap:

1. Bizler açısından cinler mugayyibattandır. Dolayısıyla bizler onları göremeyiz. Allah Subhânehu şöyle buyurmuştur:

“Çünkü o ve yandaşları, sizin onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler.” [el-Arâf 27]

Yani İblis ve onun taifesi demektir. Diğer bir ifadeyle cin demektir. Zira iblis, cindendir.

“İblis cinlerdendi.” [Kefh 50]

2. Onlarla olan ilişkimizde asıl olan şudur ki onlar, vesvese vermeye muktedirler. Allahuteala şöyle buyurmuştur:

“Derken şeytan onlara vesvese verdi.” [el-Araf 20]

Ve şöyle buyurmuştur:

“Derken şeytan ona vesvese verdi.” [Taha 120]

Burada şeytan, iblistir ki o, cinlerdendir.

3. Şeytanların, isteyerek şeytana uyması dışında insanın üzerinde mücbir bir hakimiyeti yoktur. Allahuteala şöyle buyurmuştur:

“(Hesapları görülüp) iş bitirilince, şeytan diyecek ki: "Şüphesiz Allah size gerçek olanı vaadetti, ben de size vaadettim ama size yalancı çıktım. Zaten benim size karşı bir hakimiyetim yoktu. Ben, sadece sizi (inkâra) çağırdım, siz de benim davetime hemen koştunuz.” [İbrahim 22]

Ve şöyle buyurmuştur:

“Kur'an okuduğun zaman o kovulmuş şeytandan Allah'a sığın! Gerçek şu ki: İman edip de yalnız Rablerine tevekkül edenler üzerinde onun (şeytanın) bir hakimiyeti yoktur. Onun hakimiyeti, ancak onu dost edinenlere ve onu Allah'a ortak koşanlardır.” [en-Nahl 98-100]

4. Allah Subhânehu'nun açıkladığı bu aslın dışında herhangi somut bir ilişki, kendisine has olan bir nassa muhtaçtır. Dolayısıyla böylesi bir duruma ilişkin bir nass olduğunda bu nass uyarınca bu duruma iman ederiz.

Mesela Süleyman aleyhisselamın cinler üzerindeki hakimiyeti, onlara emretmesi ve nehyetmesi gibi... Bu durum hakkında nass varit olmuştur ki dolayısıyla ona imana ederiz. Nitekim Allahuteala, en-Neml suresinde Süleyman aleyhisselam hakkında şöyle buyurmuştur:

“(Sonra Süleyman) dedi ki: Ey ulular! Onlar teslimiyet gösterip bana gelmeden önce, hanginiz o melikenin tahtını bana getirebilir. Cinlerden bir ifrit: Sen makamından kalkmadan ben onu sana getiririm. Gerçekten bu işe gücüm yeter ve bana güvenebilirsiniz, dedi.” [en-Neml 38-39]

Ve şöyle buyurmuştur:

“Sabah gidişi bir aylık mesafe, akşam dönüşü yine bir aylık mesafe olan rüzgârı da Süleyman'a (onun emrine) verdik ve onun için erimiş bakırı kaynağından sel gibi akıttık. Rabbinin izniyle cinlerden bir kısmı, onun önünde çalışırdı. Onlardan kim emrimizden sapsa, ona alevli azabı tattırırdık. Onlar Süleyman'a kalelerden, heykellerden, havuzlar kadar (geniş) leğenlerden, sabit kazanlardan ne dilerse yaparlardı. Ey Davud ailesi! Şükredin. Kullarımdan şükreden azdır!” [Sebe 11-12]

5. Resulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem], bir muamelenin cinle ilişkisi olduğuna dair “vahiy” yoluyla özel bir nass varit olmadığı sürece herhangi bir somut vakıayı beşeri muameleler babına göre çözerdi ve her vakıa bu şekildeydi. Mesela öldürülmüş bir adam bulunduğu zaman hakkında bir nass varit olmadığı sürece dikkatler onu cinin öldürdüğüne çekilmez. Hakeza Hayber'deki öldürülen adamın olayında insanlardan onu kimin öldürdüğüne dair araştırılma yapılmış ve dikkatler cinlere çekilmemiştir:

Muslim, Sahih'inde şunu tahrir etmiştir: Abdullah İbn-u Sehl ve Muhayyisa, telaşlı bir şekilde Hayber'e doğru yola çıktılar. Derken Abdullah İbn-u Sehl, bir kimsenin öldürülüp bir kuyuya yada dağa atıldığını haber verdi. Bunun üzerine bir Yahudi gelerek vallahi onu siz öldürdünüz dedi. Onlar dediler ki: Vallahi onu biz öldürmedik... Ardından mesele Resulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'e intikal edince şöyle dedi:

“Ya arkadaşınızın diyetini öderler yada savaş açmış olurlar. Resulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem], onlara bu hususta bir mektup yazdı. Onlar da vallahi onu biz öldürmedik şeklinde bir mektup yazdılar.”

Kıssa meşhurdur ve olayın araştırılması hususunda ne yakından ne de uzaktan bunun bir cin işi olduğu konusuna girilmemiştir.

6. Binaenaleyh madem ki herhangi bir olay hakkında cinlerle somut bir ilişkinin olduğunu zikreden bir nass varit olmamıştır o halde cinler ile insan arasındaki ilişki bir vesvese ilişkisinin ötesine geçemeyecek şekilde kalır.

Madem ki Resul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in risaleti, risaletlerin sonuncusudur ve ondan sonra vahiy kesilmiştir o halde yeni bir nass yoktur. Bunun içindir ki bizler ile cinler arasında somut bir ilişki yoktur. Bilakis sadece vesvese ilişkisi vardır. Ayrıca dediğimiz gibi kişi isteyerek icabet etmediği sürece kişi üzerinde cinlerin vesvesesinin bir hakimiyeti de yoktur.

Raşit Halifeler dönemindeki somut hususlar da bu şekilde çözülmekteydi. Zira öldürme veya hırsızlık veya hastalık veya dolandırıcılık gibi herhangi bir somut vakıada dikkatler cinlere çekilmezdi. Bilakis insana çekilirdi. Çünkü özel bir nass varit olmadıkça cinlerin ilişkisi bizzat vesvese ilişkisidir. Madem ki Resulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'den sonra özel bir nass yoktur o halde somut vakıaların hepsi cinlerden değil insandadır. Zira onların dünyası bizim dünyamızdan farklıdır ve bizlerle olan ilişkileri sadece vesvese ilişkisidir.

Binaenaleyh insan hastalandığında konunun cinlerle bir ilgisi yoktur. Bilakis hastalık, İslam'da geçene göre, yani tedavi ile tedavi edilir:

İster deva hadiste geçtiği gibi somut olsun ki Usame İbn-u Şerik kanalıyla şöyle dediği rivayet edilmiştir: Nebi [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'e geldim ve adeta ashabından çıt çıkmıyordu. Selam verdim sonra da oturdum. Derken oradan buradan Arabiler gelerek dediler ki: Ey Allah'ın resulü tedavi olmalı mıyız? O da dedi ki:

“Tedavi olunuz. Zira Allah [Azze ve Celle], bir tek yaşlılık dışında şifasını yaratmadığı hiçbir dert yaratmamıştır.” Yani ölüm dışında demektir. [Ebu Davud tahrîç etti]

İster deva, Muslim'in müminlerin annesi Aişe [Radiyallahu Anhe]'den tahrîç ettiği hadiste geçtiği gibi dua ve rukâ (efsun) yaptırmakla olsun.

“Resulullah, şu şekilde efsun yapardı: Ey insanların Rabbi! Sıkıntıyı gider. Şifa senin elindedir. Senden başka onu keşfedici yoktur.”

İsterse Kur'an'dan veya sünnetten benzeri dualar veya onlara uygun herhangi bir dua ile olsun.

Ancak hastalığın şifa bulması amacıyla kendilerinin cinlerle ilişkisi olduğunu iddia eden kimselere başvurmak dolandırmak ve paralarını batıl yolla yemek amacıyla sıradan insanları kandıran deccallerin yaptığı, bir dolandırıcılık ve aldatmadır.

H. 18 Cumâde el-Âhir 1430

M. 11.06.2009